

تكفا

● عباس سالار ابراهیمی
کارشناس فناوری اطلاعات

آخر نیز مختص صنعت نرم افزار است و با نام «صنعت نرم افزار؛ بقا یا فنا» منتشر شده است و تا به حال نیز مجموعه‌های ویژه آموزش الکترونیکی، دولت الکترونیک و تجارت الکترونیک منتشر شده است.

اجزای ساختاری نشریه تکفا شامل سرمقاله، با نماینده ویژه، گزارش، تازه‌ها، کتاب‌شناسی، معرفی سایت، آیین‌نامه و فهرست طبقه‌بندی شرکت‌ها می‌باشد، که عنوان‌های زیر در آن آمده است:

■ صنعت نرم افزار و ظرفیت‌های خالی
■ از تدوین پروتکل همکاری درون صنفی حمایت می‌کنیم

■ انتخاب‌های بزرگ و فرصت‌های اندک
■ صنعت نرم افزار ایران؛ چالش‌ها و راهکارها
■ کارفرمایی تامین و توسعه سیستم‌های نرم افزاری
■ حقوق مادی و معنوی نرم افزارهای پدیدآمده در جریان استخدام

■ موانع رشد صنعت نرم افزار در ایران
■ پروژه‌های بزرگ و شرکت‌های کوچک
■ نظام مهندسی و استانداردهای تولید و توسعه نرم افزار
■ پروتکل اتوماسیون اداری
■ رموز راهبری تیم‌های کاری مجازی
■ توسعه و تکمیل نقطه تجاری ایران
■ آشنایی با رأی‌گیری و نظرسنجی الکترونیکی (e-voting)

■ توسعه رأی‌گیری الکترونیکی در چارچوب دموکراسی الکترونیکی

■ تکنولوژی‌های رأی‌گیری

■ ده فرمان برای توسعه سیستم‌های رأی‌گیری از راه دور RVEM

■ تکفا ماهنامه توسعه و کاربری فناوری اطلاعات

و ارتباطات انجمن شرکت‌های انفورماتیک، سال دوم، شماره چهارم و پنجم، بهمن - اسفند - فروردین ۳۸ - ۱۳۸۴، ۲۱۲ صفحه، ۲۳۰۰۰ ریال، شمارگان ۵۰۰۰ نسخه.

■ مدیرمسئول: امیرحسین سعیدی نایینی

■ سردبیر: الهه عصار

نشریه تکفا نشریه‌ای نام‌آشنا در حوزه فناوری اطلاعات است. انجمن شرکت‌های انفورماتیک بعنوان گروهی صنفی که متشکل از شرکت‌های رایانه‌ای اعم از شرکت‌های فعال در حوزه نرم افزار و سخت‌افزار است، ناشر نشریه تکفا است و شماره چهارم و پنجم آن که مختص بهمن، اسفند و فروردین سال‌های ۸۳ و ۸۴ است بعنوان شماره آخر در اردیبهشت ۱۳۸۴ منتشر شده است و روی کیوسک مطبوعات آمده است. تکفا در هر شماره خود به موضوعی واحد می‌پردازد. شماره

- بررسی موردی تجربه چند کشور در رأی‌گیری الکترونیکی
- پیشنهادهای و نتیجه‌گیری‌ها برای ایران
- میزگرد صنعت نرم‌افزار؛ بقا یا فنا
- گزارش فعالیت‌های کمیته نرم‌افزار
- مراکز رشد فناوری، عرصه کسب‌وکار فارغ‌التحصیلان دانشگاهی
- تعدد مراکز تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری از جمله مشکلات فراروی IT
- ال‌کامپ ۲۰۰۴
- انجمن‌های IT
- عملکرد شیوه‌نامه منابع (M.F)

سرمقاله‌نویس در آخرین شماره منتشر شده با توجه به موضوع ویژه نشریه، به صنعت نرم‌افزار و ظرفیت‌های خالی این صنعت پرداخته است. طبق نظر نویسنده، صنعت نرم‌افزار کشورمان با توجه به وجود مواد اولیه و فناوری تولید و بازار مصرف بسیار بزرگ که ۶۰ درصد آن را جوانان کمتر از سی سال تشکیل می‌دهند، قابلیت‌های بالایی برای رشد و توسعه دارد، تا حدی که با برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری، می‌تواند جایگزین مناسبی برای صنعت نفت و درآمدهای نفتی در آینده نزدیک محسوب شود.

نویسنده سپس از عدم سودآوری بالا در صنعت نرم‌افزار گله می‌کند و خواستار عزم جدی مسؤولان بخش دولتی و خصوصی برای خروج از بحران کنونی است.

بخش دیگری از این نشریه، قسمت ثابت «با نماینده ویژه» است که در هر شماره به گفت‌وگو با مهندس نصرالله جهانگرد، نماینده ویژه رئیس جمهور در امور فناوری اطلاعات و دبیر شورای عالی اطلاع‌رسانی اختصاص دارد، که وی هم با توجه به موضوع ویژه به بیان دیدگاه‌های خود درباره صنعت نرم‌افزار در ایران پرداخته است.

در بخش مقاله‌ها نیز ۱۵ عنوان مقاله در موضوع‌های مختلف با محوریت بحث‌های نرم‌افزار آمده است. در مقاله‌ای با عنوان صنعت نرم‌افزار در ایران؛ چالش‌ها و راهکارها، نویسنده

صنعت نرم‌افزار در ایران را در دوران بحران تحلیل می‌کند و با دسته‌بندی حوزه‌های درونی و بیرونی بخش نرم‌افزار به بیان مشکلات این حوزه‌ها می‌پردازد.

حقوق مادی و معنوی نرم‌افزارهای پدید آمده در جریان استخدام، عنوان دیگری است که به چالش‌های حقوقی فرآیند تولید و توسعه نرم‌افزار از حیث قراردادهای کار و حقوق اثر و مؤلف می‌پردازد.

پروژه‌های بزرگ و شرکت‌های کوچک، نظام مهندسی و استانداردهای تولید و توسعه نرم‌افزار و پروتکل اتوماسیون اداری، سه عنوان مقاله‌ای است که توسط فعالان شرکت‌های نرم‌افزاری به رشته تحریر درآمده و به برخی مسائل حوزه نرم‌افزار از دیدگاه صنفی و کارکردی پرداخته‌اند.

یکی از اعضای هیأت علمی دانشگاه الزهرا نیز در مقاله‌ای به رموز راهبری تیم‌های کاری مجازی پرداخته است. پدیده تیم‌های کاری مجازی را می‌توان نظیر سایر پدیده‌های نوین عصر اطلاعات و ارتباطات، مدیون فراگیرشدن اینترنت و سهولت دسترسی به آن در بین اقشار مردم و به تبع آن در دسترس بودن نیروهای ماهر و متخصص در سراسر جهان دانست. در این مقاله چالش‌های مدیریت تیم‌های کاری مجازی تشریح شده و راهکارهایی برای راهبری موفق تیم‌های مجازی ارائه شده است.

رأی‌گیری الکترونیکی و نظرسنجی الکترونیکی نیز عنوانی

در حال حاضر در کشور موجود است، از امنیت بالایی برخوردار است و هیچ‌یک از مشکلات و مسائل مطرح شده در مورد حفظ حریم اشخاص در آن مطرح نیست و مشابهت زیادی با سیستم رأی‌گیری دستی دارد.

در بخش گزارش نیز، گزارش فعالیت‌های کمیته نرم‌افزار انجمن شرکت‌های انفورماتیک و چند گزارش از رویدادهای مرتبط ذکر شده است.

بخش تازه‌ها نیز به اخبار حوزه IT و انجمن اختصاص دارد. در بخش آیین‌نامه نیز قراردادهای فناوری اطلاعات تأیید شده از سازمان‌های ملی به تفکیک استان‌های کشور و سازمان‌های مربوطه آورده شده است.

تازه‌ترین نتایج طبقه‌بندی تفصیلی فعالیت شرکت‌ها نیز آخرین بخش این نشریه است.

نشریه تکفا با داعیه اطلاع‌رسانی و انتشار در حوزه فناوری اطلاعات و پشتیبانی توسط انجمن شرکت‌های انفورماتیک روند خوبی را آغاز کرده است و امیدواریم در این زمینه بیش از پیش موفق باشد.

توجه به نکته‌های زیر در مورد این نشریه ضروری است:
۱. نشریه تکفا همراه با ۲۱۲ صفحه محتوا دارای بیش از ۷۰ صفحه آگهی است که علاوه بر حجیم‌کردن و سنگین‌کردن آن، قیمت آن را نیز بسیار بالا برده است، به طوری که نشریات مشابه آن با این تعداد صفحه در حدود نصف قیمت فعلی نشریه قیمت‌گذاری می‌شوند.

۲. نشریه انجمن شرکت‌های انفورماتیک سعی کرده است بیش از هر چیز به مشکلات صنفی و مادی شرکت‌های تحت پوشش خود بپردازد، بنابراین نباید از آن انتظار نشریه تئوری‌پرداز در حوزه فناوری اطلاعات را داشت.

۳. متأسفانه نظمی در انتشار نشریه وجود ندارد، شماره آخر آن که بعنوان شماره ۴ و ۵، شماره‌گذاری شده‌اند به ماه‌های بهمن، اسفند و فروردین ۸۳-۱۳۸۴ اختصاص دارد، در حالی که روال نشریه ماهنامه ذکر شده و علاوه بر این که همین شماره نیز در اردیبهشت ۱۳۸۴ در دسترس عموم قرار گرفته است.

است که ۶ مقاله را به خود اختصاص داده است. معمولاً در اثنای هر انتخابات، این بحث نیز در رسانه‌ها آغاز می‌شود و کارشناسان به بحث کارشناسی در این زمینه می‌پردازند. بر این اساس نشریه تکفا با جمع‌آوری مقاله‌هایی در این زمینه به مزایا و معایب این شیوه رأی‌گیری و نظرسنجی پرداخته است و تعریف‌هایی از آن را ارائه داده است.

هم‌چنین در این زمینه بررسی موردی بر روی تجربه چند کشور از جمله بلژیک، ایرلند، سویس، استونی، انگلستان و آمریکا برای رأی‌گیری الکترونیکی انجام شده است. در پایان نیز با توجه به تعاریف و تجارب دیگر کشورها، پیشنهادها و نتیجه‌گیری برای ایران ارائه شده است و آمده: با جمع‌بندی مطالب، بهترین گزینه این است که رأی‌گیری الکترونیکی در میان مدت نقش مکمل را در کنار سیستم رأی‌گیری فعلی ایفا کند. در مرحله اول و در بازه کوتاه‌مدت (۱ تا ۳ سال) می‌توان تنها به الکترونیکی کردن شمارش آرا اکتفا نمود و از برگه‌های Mark Sense (مشابه کنکور سراسری) در کنار برقراری سیستم سنتی برگه رأی اکتفا کرد. در این صورت می‌توان استفاده از دو گزینه موجود را فراهم آورد و به رأی‌دهنده امکان انتخاب هر یک از گزینه‌های موجود را داد، این امر می‌تواند زمان شمارش آرا را به‌طور محسوسی کاهش دهد، هزینه اجرای آن کم است و شهروندان آمادگی بیشتری برای استفاده از آن دارند. از طرفی دستگاه‌ها و تجهیزات برگزاری آن